

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/880

av den 17 april 2019

om införsel och import av kulturföremål

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Mot bakgrund av rådets slutsatser av den 12 februari 2016 om kampen mot finansiering av terrorism, kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet av den 2 februari 2016 om en åtgärdsplan för förstärkning av kampen mot finansiering av terrorism och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 ⁽²⁾ bör det antas gemensamma regler om handel med tredjeländer i syfte att säkerställa ett verkningsfullt skydd mot olaglig handel med, förlust och förstörelse av kulturföremål, bevarande av mänsklighetens kulturarv och förhindrande av finansiering av terrorism och penningtvätt genom försäljning av plundrade kulturföremål till köpare i unionen.
- (2) Exploatering av folk och territorier som kan leda till olaglig handel med kulturföremål, i synnerhet när denna olagliga handel har sitt ursprung i ett sammanhang av väpnad konflikt. I detta sammanhang bör denna förordning beakta människors och territoriers regionala och lokala särdrag snarare än kulturföremålets marknadsvärde.
- (3) Kulturföremål är en del av kulturarvet och har ofta stor kulturell, konstnärlig, historisk och vetenskaplig betydelse. Kulturarvet är en av civilisationens grundstenar; för mänskligheten har det bland annat ett symboliskt värde och utgör en del av mänsklighetens kulturella minne. Det berikar kulturlivet för alla folk och förenar människor genom gemensamma minnen, kunskap och civilisationens utveckling. Kulturarvet bör därför skyddas från olagliga förvärv och plundring. Plundring av fornlämningar är inget nytt fenomen, men det sker nu i omfattande skala och utgör tillsammans med handel med olagligt utgrävda kulturföremål ett allvarligt brott som orsakar stort lidande för dem som drabbas direkt eller indirekt. Olaglig handel med kulturföremål bidrar i många fall till påtvingad kulturell likriktning eller påtvingad förlust av kulturell homogenisering, medan plundring av kulturföremål bland annat leder till sönderfall av kulturer. Så länge det går att bedriva lukrativ handel med olagligt utgrävda kulturföremål och därigenom göra vinster utan påtagliga risker kommer denna utgrävning och plundring att fortsätta. På grund av kulturföremålens ekonomiska och konstnärliga värde är efterfrågan hög på den internationella marknaden. Avsaknaden av kraftfulla internationella lagstiftningsåtgärder och ineffektiv tillämpning av befintliga åtgärder leder till att sådana föremål överförs till skugg ekonomin. Unionen bör därför förbjuda införsel till unionens tullområde av kulturföremål som exporterats olagligen från tredjeländer, med särskild tonvikt på kulturföremål från tredjeländer som är under påverkan av väpnade konflikter, i synnerhet när kulturföremålen har varit föremål för olaglig

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 12 mars 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 9 april 2019.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 av den 15 mars 2017 om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF (EUT L 88, 31.3.2017, s. 6).

handel av terroristorganisationer eller andra kriminella organisationer. Även om detta allmänna förbud inte bör medföra några systematiska kontroller bör medlemsstaterna tillåtas ingripa när de mottar underrättelser om miss-tänkta leveranser och vidta alla lämpliga åtgärder för att fånga upp kulturföremål som exporterats olagligen.

- (4) Med tanke på de olika regler som tillämpas i medlemsstater när det gäller import av kulturföremål till unionens tullområde bör åtgärder vidtas i synnerhet för att säkerställa att viss import av kulturföremål omfattas av enhetliga kontroller i samband med införseln till unionens tullområde, på grundval av befintliga processer, förfaranden och administrativa verktyg som syftar till att uppnå ett enhetligt genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 ⁽³⁾.
- (5) Kulturföremål som betraktas som medlemsstaternas nationella skatter omfattas redan av rådets förordning (EG) nr 116/2009 ⁽⁴⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/60/EU ⁽⁵⁾. Denna förordning bör följaktligen inte tillämpas på kulturföremål som skapats eller upptäckts inom unionens tullområde. De gemensamma regler som införs genom den här förordningen bör omfatta tullhanteringen av icke-unionsvaror i form av kulturföremål som förs in till unionens tullområde. Vid tillämpningen av denna förordning bör det relevanta tullområdet vara unionens tullområde vid tiden för importen.
- (6) De kontrollåtgärder som ska införas för frizoner och så kallade frihamnar bör ha ett så brett tillämpningsområde som möjligt med avseende på de tullförfaranden som berörs, för att förhindra kringgående av denna förordning genom utnyttjande av dessa frizoner, som kan användas för den fortsatta spridningen av olaglig handel. Kontrollåtgärderna bör därför inte endast gälla kulturföremål som övergått till fri omsättning utan även kulturföremål som hänförs till ett särskilt tullförfarande. Tillämpningsområdet bör dock inte gå utöver syftet att förhindra att kulturföremål som exporterats olagligen förs in till unionens tullområde. Därför bör de systematiska kontrollåtgärderna inte omfatta transitering, även om de omfattar fri omsättning och vissa av de särskilda tullförfaranden som varor som förs in i unionens tullområde kan hänföras till.
- (7) Många tredjeländer och de flesta medlemsstater är bekanta med de definitioner som används i Unescos konvention om åtgärder för att förbjuda och förhindra olovlig införsel, utförsel och överlåtelse av äganderätten till kulturegendom, undertecknad i Paris den 14 november 1970 (nedan kallad 1970 års *Unesco-konvention*) i vilken ett betydande antal medlemsstater är parter, och i UNIDROIT-konventionen om kulturföremål som stulits eller förts ut olagligt, undertecknad i Rom den 24 juni 1995. Därför grundar sig de definitioner som används i denna förordning på de definitionerna.
- (8) Lagligheten hos exporten av kulturföremål bör i första hand granskas på grundval av lagar och andra författningar i det land där de kulturföremålen skapats eller upptäckts. För att inte hindra den lagliga handeln på ett orimligt sätt bör den person som önskar importera kulturföremål till unionens tullområde emellertid, i vissa fall, i stället undantagsvis tillåtas påvisa att kulturföremålen exporterats lagligen från ett annat tredjeland i vilket de befann sig innan de avsändes till unionen. Det undantaget bör tillämpas om det inte går att fastställa med säkerhet i vilket land kulturföremålen skapades eller upptäcktes eller om exporten skedde innan 1970 års Unesco-konvention trädde i kraft, det vill säga den 24 april 1972. För att förhindra att denna förordning kringgås genom att skicka kulturföremål som exporterats olagligen till ett annat tredjeland innan de importeras till unionen bör dessa undantag tillämpas när kulturföremålen befunnit sig i ett tredjeland i minst fem år och för andra ändamål än tillfällig användning, transitering, återexport eller omlastning. Om fler än ett land uppfyller dessa villkor bör det relevanta landet vara det senaste land som kulturföremålen befunnit sig i innan införseln till unionens tullområde.
- (9) Enligt artikel 5 i 1970 års Unesco-konvention bör de stater som är parter inrätta en eller flera nationella myndigheter för skydd av kulturföremål mot olaglig införsel, utförsel och överlåtelse av äganderätten till kulturegendom. Dessa nationella myndigheter bör ha yrkeskunnig personal i tillräckligt antal för att kunna säkerställa skydd i enlighet med den konventionen och bör även möjliggöra det aktiva samarbete som krävs mellan de behöriga myndigheterna i de medlemsstater som är parter i den konventionen på området för säkerhet och i kampen mot olaglig införsel av kulturföremål, särskilt från områden som är under påverkan av väpnade konflikter.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 116/2009 av den 18 december 2008 om export av kulturföremål (EUT L 39, 10.2.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/60/EU av den 15 maj 2014 om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (EUT L 159, 28.5.2014, s. 1).

- (10) För att inte på ett oproportionellt sätt negativt påverka handeln med kulturföremål över unionens yttre gräns bör denna förordning endast gälla kulturföremål över en viss åldersgräns, vilken fastställs genom denna förordning. Det förefaller också lämpligt att fastställa ett ekonomiskt tröskelvärde för att utesluta kulturföremål med lägre värde från tillämpningen av villkoren och förfarandena för import av kulturföremål till unionens tullområde. Dessa tröskelvärden kommer att säkerställa att de åtgärder som föreskrivs i denna förordning inriktas på sådana kulturföremål som mest sannolikt är målet för plundrare i konfliktområden, utan att utesluta andra varor som det är nödvändigt att kontrollera för att säkerställa skyddet av kulturarvet.
- (11) Olaglig handel med plundrade kulturföremål har identifierats som en möjlig källa till finansiering av terrorism och penningtvätt inom ramen för den överstatliga riskbedömningen av risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som påverkar den inre marknaden.
- (12) Eftersom vissa kategorier av kulturföremål, nämligen arkeologiska föremål och delar av monument, är särskilt utsatta för plundring och förstörelse förefaller det nödvändigt att föreskriva ett system med ökad granskning innan de tillåts föras in till unionens tullområde. Ett sådant system bör innebära att en importlicens utfärdad av den behöriga myndigheten i en medlemsstat måste uppvisas innan dessa kulturföremål får övergå till fri omsättning eller hänföras till ett annat särskilt tullförfarande än transitering. Personer som önskar erhålla en sådan licens bör kunna bevisa laglig export från det land där kulturföremålen skapades eller upptäcktes med lämpliga styrkande handlingar och bevis, såsom exportintyg ägarbevis, fakturor och kvitton, försäljningsavtal, försäkringshandlingar, transportdokument och expertutlåtanden. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna bör besluta om att utfärda en licens utan onödigt dröjsmål, på grundval av fullständiga och korrekta ansökningar. Alla importlicenser bör lagras i ett elektroniskt system.
- (13) En ikon är en avbildning av en religiös gestalt eller en religiös händelse. Den kan vara framställd i olika material och storlekar och kan vara monumental eller bärbar. Om ikonen en gång ingick exempelvis i interiören i en kyrka, ett kloster, ett kapell, antingen fristående eller som del av den arkitektoniska inredningen, till exempel en ikonostas eller ett ikonstall är den en väsentlig och oskiljaktig del av religionsutövningen och det liturgiska livet och bör därför anses utgöra en integrerad del av det religiösa monument som den har åtskilts från. Även om det specifika monument som en ikon tillhört inte är känt bör ikonen, om det finns bevis för att den en gång utgjorde en integrerad del av ett monument, räknas till kategorin "delar av konstnärliga eller historiska monument eller fornlämningar, som tagits sönder" som förtecknas i bilagan, särskilt om det på ikonen finns spår eller delar som visar att den en gång ingick i en ikonostas eller ett ikonstall.
- (14) Med hänsyn till kulturföremålens särskilda karaktär fyller tullmyndigheterna en ytterst viktig roll, eftersom de vid behov bör kunna kräva ytterligare uppgifter från deklaranter och kunna analysera kulturföremålen genom en fysisk undersökning.
- (15) För kategorier av kulturföremål som inte kräver en importlicens bör de personer som önskar importera sådana föremål till unionens tullområde genom en förklaring intyga och ta på sig ansvaret för att varorna har förts ut lagligen från tredjelandet och bör tillhandahålla tillräcklig information för att kulturföremålen ska kunna identifieras av tullmyndigheterna. För att underlätta förfarandet och av rättssäkerhetsskäl bör ett standardiserat dokument användas för uppgifterna om kulturföremål. Det standardiserade objekt-ID som rekommenderas av Unesco kan användas för att beskriva kulturföremålet. Innehavaren av varorna bör registrera dessa uppgifter i ett elektroniskt system för att underlätta tullmyndigheternas identifiering, möjliggöra riskanalyser och riktade kontroller och säkerställa spårbarhet efter det att kulturföremålen har kommit ut på den inre marknaden.
- (16) Inom ramen för en enda EU-tullkontaktpunkt bör kommissionen ansvara för att inrätta ett centraliserat elektroniskt system för inlämningen av ansökningar om importlicenser och importörsförklaringar samt för lagring och utbyte av information mellan medlemsstaternas myndigheter, särskilt i fråga om importörsförklaringar och importlicenser.
- (17) Databehandling inom ramen för denna förordning bör även kunna omfatta personuppgifter och sådan databehandling bör utföras i enlighet med unionsrätten. Medlemsstaterna och kommissionen bör endast behandla personuppgifter för den här förordningens syften eller i vederbörligen motiverade fall för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, inklusive att skydda mot samt förebygga och förhindra hot mot den allmänna säkerheten. All insamling, utlämning, överföring, förmedling och annan

behandling av personuppgifter inom ramen för den här förordningen bör omfattas av kraven i Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2016/679 ⁽⁶⁾ och (EU) 2018/1725 ⁽⁷⁾. Vid behandlingen av personuppgifter i enlighet med den här förordningen bör hänsyn även tas till rätten till respekt för privat- och familjelivet som erkänns i artikel 8 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och rätten till respekt för privat- och familjelivet och till skydd av personuppgifter som erkänns i artikel 7 respektive artikel 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

- (18) Kulturföremål som inte skapats eller upptäckts inom unionens tullområde men som har exporterats som unionsvaror bör inte vara föremål för uppvisande av en importlicens eller en importörsförklaring när de återinförs till detta område som återinförda varor i den mening som avses i förordning (EU) nr 952/2013.
- (19) Tillfällig införsel av kulturföremål för utbildningsändamål, vetenskaplig verksamhet, konservering, restaurering, utställning, digitalisering, scenkonst, akademisk forskning eller för samarbeten mellan museer eller liknande institutioner bör inte heller omfattas av krav på uppvisande av en importlicens eller importörsförklaring.
- (20) Lagring av kulturföremål från länder som är under påverkan av väpnad konflikt eller har drabbats av en naturkatastrof vilken vidtas av en offentlig myndighet eller under överinseende av en offentlig myndighet uteslutande i syfte att finna en plats där de kan förvaras säkert och bevaras, bör den inte omfattas av krav på uppvisande av en importlicens eller av en importörsförklaring.
- (21) För att underlätta förevisning av kulturföremål vid kommersiella konstmässor bör importlicens inte krävas om kulturföremålet har införts tillfälligt i den mening som avses i artikel 250 i förordning (EU) nr 952/2013 och en importörsförklaring har lämnats i stället för en importlicens. Emellertid bör uppvisande av en importlicens krävas om sådana kulturföremål ska stanna kvar i unionen efter konstmässan.
- (22) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på att anta detaljerade förfaranden för återinförda kulturföremål eller för tillfällig införsel av kulturföremål i unionens tullområde och deras förvaring, förlagor till ansökningar och formulär till importlicenser, och till förlagor till importörsförklaringar och åtföljande handlingar, samt ytterligare förfaranderegler för hur de ska lämnas in och handläggas. Kommissionen bör också tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på formerna för inrättandet av ett elektroniskt system för inlämningen av ansökningar om importlicenser och importörsförklaringar samt för lagring av information och utbyte av information mellan medlemsstaterna. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽⁸⁾.
- (23) För att säkerställa en effektiv samordning och undvika dubbelarbete vid anordnandet av utbildning, kapacitetsuppbyggnad och informationskampanjer samt för att beställa relevant forskning och utveckling av standarder bör kommissionen och medlemsstaterna där så är lämpligt samarbeta med internationella organisationer och organ, som Unesco, Interpol, Europol, Världstullorganisationen, International Centre for the Study of the Preservation and Restoration of Cultural Property och International Council of Museums (ICOM).
- (24) Relevant information om handelsflöden för kulturföremål bör samlas in elektroniskt och delas av medlemsstaterna och kommissionen för att ligga till grund för ett effektivt genomförande av denna förordning och för en framtida utvärdering av den. För att främja insyn och offentlig granskning bör så mycket information som möjligt offentliggöras. Handelsflöden för kulturföremål kan inte övervakas effektivt endast utifrån deras värde eller vikt. Det är nödvändigt att på elektronisk väg samla in information om antalet deklarerade föremål. Eftersom ingen kompletterande mättenhet anges för kulturföremål i kombinerade nomenklaturen är det nödvändigt att kräva att antalet föremål deklarerar.

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (25) EU:s strategi och handlingsplan för förbättrad riskhantering på tullområdet har bland annat till syfte att stärka tullmyndigheternas kapacitet att öka reaktionsförmågan vad gäller risker som rör kulturföremål. Den gemensamma ram för riskhantering som föreskrivs i förordning (EU) nr 952/2013 bör användas och relevant riskinformation bör utbytas mellan tullmyndigheter.
- (26) För att dra nytta av den sakkunskap som finns inom internationella organisationer och organ som är verksamma på kulturområdet liksom av deras erfarenheter av olaglig handel med kulturföremål bör rekommendationer och vägledning från dessa organisationer och organ beaktas i den gemensamma ramen för riskhantering vid fastställandet av risker med koppling till kulturföremål. Framför allt bör ICOM:s röda listor tjäna som vägledning vid fastställandet av vilka tredjeländers kulturarv som är utsatt för störst risk och vilka föremål som exporteras därifrån som oftast är föremål för olaglig handel.
- (27) Kampanjer måste genomföras för att öka medvetenheten bland köparna av kulturföremål om risken för olaglig handel och marknadsaktörer behöver få hjälp med att förstå och tillämpa denna förordning. Medlemsstaterna bör involvera relevanta nationella kontaktpunkter och andra informationstjänster i arbetet med att sprida den informationen.
- (28) Kommissionen bör säkerställa att mikroföretag samt små och medelstora företag får lämpligt tekniskt stöd samt underlätta tillhandahållandet av information till dessa företag för ett effektivt genomförande av denna förordning. Små och medelstora företag som är etablerade i unionen och som importerar kulturföremål bör därför kunna omfattas av nuvarande och framtida unionsprogram till stöd för små och medelstora företags konkurrenskraft.
- (29) För att främja efterlevnaden och förhindra kringgående bör medlemsstaterna införa effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner för underlåtenhet att följa bestämmelserna i denna förordning och meddela kommissionen dessa sanktioner. De sanktioner som införs av medlemsstaterna för överträdelse av denna förordning bör ha en likvärdig avskräckande effekt i hela unionen.
- (30) Medlemsstaterna bör säkerställa att tullmyndigheterna och de behöriga myndigheterna kommer överens om åtgärder enligt artikel 198 i förordning (EU) nr 952/2013. De närmare detaljerna angående dessa åtgärder bör regleras i nationell rätt.
- (31) Kommissionen bör utan dröjsmål anta regler om genomförande av denna förordning, i synnerhet sådana som rör vilka elektroniska standardiserade formulär som ska användas för att ansöka om en importlicens eller för att upprätta en importörsförklaring samt därefter så snart som möjligt inrätta det elektroniska systemet. Tillämpningen av bestämmelserna om importlicenser och importörsförklaringar bör skjutas upp i enlighet med detta.
- (32) I enlighet med proportionalitetsprincipen är det för att uppnå de grundläggande målen för denna förordning nödvändigt och lämpligt att fastställa regler för införsel och import av kulturföremål till unionens tullområde. Denna förordning går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträlvade målen, i enlighet med artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs villkor för införsel av kulturföremål samt villkor och förfaranden för import av kulturföremål i syfte att bevara mänsklighetens kulturarv och förhindra olaglig handel med kulturföremål, särskilt där sådan olaglig handel kan bidra till finansiering av terrorism.
2. Denna förordning är inte tillämplig på kulturföremål som antingen skapats eller upptäckts inom unionens tullområde.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. **kulturföremål**: varje föremål som är av betydelse för arkeologin, förhistorien, historien, litteraturen, konsten eller vetenskapen enligt förteckningen i bilagan.

2. *införsel av kulturföremål*: all införsel av kulturföremål till unionens tullområde som omfattas av tullövervakning eller tullkontroll inom unionens tullområde i enlighet med förordning (EU) nr 952/2013.
3. *import av kulturföremål*:
 - a) övergång till fri omsättning av kulturföremål enligt vad som avses i artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, eller
 - b) hänförande av kulturföremål till någon av följande kategorier av särskilda förfaranden som avses i artikel 210 i förordning (EU) nr 952/2013:
 - i) lagring, som ska omfatta lagring i tullager och frizoner,
 - ii) särskild användning, som ska omfatta tillfällig införsel och slutanvändning,
 - iii) aktiv förädling.
4. *innehavare av varor*: innehavaren av varorna enligt definitionen i artikel 5.34 i förordning (EU) nr 952/2013.
5. *behöriga myndigheter*: de offentliga myndigheter som medlemsstaterna har utsett till att utfärda importlicenser.

Artikel 3

Införsel och import av kulturföremål

1. Införsel av kulturföremål som avses i del A i bilagan och som förts bort från territoriet tillhörande det land i vilket de skapats eller upptäckts i strid med det landets lagar och andra författningar ska vara förbjuden.

Tullmyndigheter och behöriga myndigheter ska vidta alla lämpliga åtgärder vid försök att föra in sådana kulturföremål som avses i första stycket.

2. Import av kulturföremål som förtecknas i delarna B och C i bilagan ska endast vara tillåten vid uppvisande av antingen

a) en importlicens som utfärdats i enlighet med artikel 4, eller

b) en importörsförklaring som lämnats in i enlighet med artikel 5.

3. Den importlicens eller importörsförklaring som avses i punkt 2 i denna artikel ska lämnas till tullmyndigheterna i enlighet med artikel 163 i förordning (EU) nr 952/2013. Om kulturföremålen hänförs till förfarandet för frizoner ska innehavaren av föremålet vid anmälan av föremålen lämna importlicensen eller importörsförklaringen i enlighet med artikel 245.1 a och b i förordning (EU) nr 952/2013.

4. Punkt 2 i denna artikel ska inte tillämpas på följande:

a) Återinförda kulturföremål i den mening som avses i artikel 203 i förordning (EU) nr 952/2013.

b) Import av kulturföremål av en offentlig myndighet eller under överinseende av en offentlig myndighet uteslutande i syfte att säkerställa att de förvaras säkert, med avsikten att återlämna dessa kulturföremål när omständigheterna tillåter.

c) Tillfällig införsel av kulturföremål i den mening som avses i artikel 250 i förordning (EU) nr 952/2013 till unionens tullområde för utbildningsändamål, vetenskaplig verksamhet, konservering, restaurering, utställning, digitalisering, scenkonst, akademisk forskning eller för samarbeten mellan museer eller liknande institutioner.

5. En importlicens ska inte krävas för kulturföremål som är föremål för förfarandet för tillfällig införsel i den mening som avses i artikel 250 i förordning (EU) nr 952/2013, om sådana föremål ska förevisas vid kommersiella konstmässor. I sådana fall ska en importörsförklaring tillhandahållas i enlighet med förfarandet i artikel 5 i den här förordningen.

Om dessa kulturföremål emellertid därefter hänförs till ett annat tullförfarande som avses i artikel 2.3 i den här förordningen ska en importlicens som utfärdats i enlighet med artikel 4 i den här förordningen krävas.

6. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa närmare bestämmelser för återinförda kulturföremål, import av kulturföremål för säker förvaring och sådan tillfällig införsel av kulturföremål som avses i punkterna 4 och 5 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13.2.

7. Punkt 2 i denna artikel ska inte påverka andra åtgärder som antagits av unionen i enlighet med artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

8. Vid inlämning av en tulldeklaration för import av kulturföremål som förtecknas i delarna B och C i bilagan ska föremåls antalet anges med användning av den kompletterande enheten i enlighet med den bilagan. Om kulturföremålen hänförs till förfarandet för frizoner ska innehavaren av föremålet ange antalet föremål vid anmälan av varorna i enlighet med artikel 245.1 a och b i förordning (EU) nr 952/2013.

Artikel 4

Importlicens

1. För import av andra kulturföremål som förtecknas i del B i bilagan än de som avses i artikel 3.4 och 3.5 krävs en importlicens. Denna importlicens ska utfärdas av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kulturföremålen för första gången hänförs till ett av de tullförfaranden som avses i artikel 2.3.

2. Importlicenser som har utfärdats av behöriga myndigheter i en medlemsstat i enlighet med denna artikel ska vara giltiga i hela unionen.

3. En importlicens som utfärdats i enlighet med denna artikel ska inte betraktas som bevis för lagligt ursprung eller äganderätt avseende kulturföremålen i fråga.

4. Innehavaren av varorna ska ansöka om en importlicens hos den behöriga myndigheten i den medlemsstat som avses i punkt 1 i denna artikel via det elektroniska system som avses i artikel 8. Ansökan ska åtföljas av alla styrkande handlingar och alla uppgifter som bevisar att kulturföremålen i fråga har exporterats från det land i vilket de skapades eller upptäcktes i enlighet med det landets lagar och andra författningar, eller som bevisar att det inte fanns några sådana lagar eller andra författningar vid den tidpunkt då kulturföremålen fördes ut från landets territorium.

Genom undantag från första stycket får ansökan i stället åtföljas av styrkande handlingar och uppgifter som bevisar att kulturföremålen i fråga har exporterats i enlighet med lagar och andra författningar i det sista land som de befann sig i under en period av minst fem år och för andra ändamål än tillfällig användning, transitering, återexport eller omlastning, om

a) det inte går att med säkerhet fastställa i vilket land kulturföremålen skapades eller upptäcktes, eller

b) kulturföremålen som fördes bort från det land i vilket de skapades eller upptäcktes före den 24 april 1972.

5. Bevis för att kulturföremålen i fråga har exporterats i enlighet med punkt 4 ska lämnas i form av exportcertifikat eller exportlicenser om landet i fråga har upprättat sådana dokument för export av kulturföremål vid tidpunkten för exporten.

6. Den behöriga myndigheten ska kontrollera att ansökan är fullständig. Den ska av den sökande begära alla kompletterande eller saknade uppgifter eller dokument inom 21 dagar efter mottagandet av ansökan.

7. Inom 90 dagar efter mottagandet av den fullständiga ansökan ska den behöriga myndigheten granska ansökan och besluta huruvida importlicens ska utfärdas, eller avslå ansökan.

Den behöriga myndigheten ska avslå ansökan om

- a) den har information om eller rimliga skäl att anta att kulturföremålen har förts bort från territoriet tillhörande det land där de skapades eller upptäcktes i strid med det landets lagar och andra författningar,
- b) de bevis som krävs i punkt 4 inte har tillhandahållits,
- c) den har information om eller rimliga skäl att anta att innehavaren av varorna inte har förvärvat dem lagligen, eller
- d) den har informerats om att myndigheterna i det land där kulturföremålen skapades eller upptäcktes har utestående krav på återlämnande.

8. Om ansökan avslås ska det administrativa beslut som avses i punkt 7, tillsammans med en motivering och information om överklagandeförfarandet, meddelas sökanden utan dröjsmål.

9. Om en ansökan om importlicens görs för kulturföremål för vilka en sådan ansökan tidigare har avslagits, ska sökanden informera den behöriga myndighet till vilken ansökan lämnas om det tidigare avslaget.

10. Om en medlemsstat avslår en ansökan ska beslutet om avslag samt de skäl som ligger till grund för avslaget meddelas de övriga medlemsstaterna och kommissionen via det elektroniska system som avses i artikel 8.

11. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål utse behöriga myndigheter för att utfärda importlicenser i enlighet med denna artikel. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen uppgifter om de behöriga myndigheterna samt alla eventuella ändringar av uppgifterna.

Kommissionen ska offentliggöra uppgifterna om de behöriga myndigheterna och alla eventuella ändringar av dem i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien.

12. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa förlagan till och formatet för ansökan om importlicens och ska ange eventuella styrkande handlingar för att bevisa lagligt ursprung för kulturföremålen i fråga samt förfaranderegler för inlämnande och hantering av en sådan ansökan. Vid upprättandet ska kommissionen sträva efter att uppnå en enhetlig tillämpning av förfarandena för importlicensiering hos de behöriga myndigheterna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13.2.

Artikel 5

Importörsförklaring

1. Import av sådana kulturföremål som förtecknas i del C i bilagan ska kräva en importörsförklaring som innehavaren av varorna ska lämna in via det elektroniska system som avses i artikel 8.

2. Importörsförklaringen ska innehålla följande:

- a) En förklaring som undertecknats av innehavaren av varorna om att kulturföremålen har exporterats från det land i vilket de skapades eller upptäcktes i enlighet med det landets lagar och andra författningar vid den tidpunkt då de fördes ut från landets territorium och
- b) ett standardiserat dokument som beskriver det aktuella kulturföremålet tillräckligt detaljerat för att det ska kunna identifieras av myndigheterna och riskanalyser och riktade kontroller ska kunna utföras.

Genom undantag från första stycket led a får förklaringen i stället ange att kulturföremålen i fråga har exporterats i enlighet med lagar och andra författningar i det sista land som de befann sig i under en period av minst fem år och för andra ändamål än tillfällig användning, transitering, återexport eller omlastning, om

- a) det inte går att med säkerhet fastställa i vilket land kulturföremålen skapades eller upptäcktes, eller
- b) kulturföremålen fördes bort från det land i vilket de skapades eller upptäcktes före den 24 april 1972.

3. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa den standardiserade förlagan till och formatet för importörsförklaringen samt förfaranderegler för inlämnandet av denna och ska ange eventuella styrkande handlingar för att bevisa lagligt ursprung för kulturföremålen i fråga, vilka ska innehas av innehavaren av varorna, samt regler för handläggning av en importörsförklaring. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13.2.

Artikel 6

Behöriga tullkontor

Medlemsstaterna får begränsa antalet tullkontor med behörighet att hantera import av sådana kulturföremål som omfattas av denna förordning. Om medlemsstaterna tillämpar denna begränsning ska de meddela uppgifter om dessa tullkontor samt varje eventuell ändring av dem till kommissionen.

Kommissionen ska offentliggöra uppgifterna om de behöriga tullkontoren och alla eventuella ändringar av dessa uppgifter i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien.

Artikel 7

Administrativt samarbete

För genomförandet av denna förordning ska medlemsstaterna säkerställa samarbete mellan sina tullmyndigheter och med de behöriga myndigheter som avses i artikel 4.

Artikel 8

Användning av ett elektroniskt system

1. Lagring och utbyte av information mellan medlemsstaternas myndigheter, särskilt i fråga om importlicenser och importörsförklaringar ska ske med hjälp av ett centraliserat elektroniskt system.

Om det elektroniska systemet tillfälligt skulle vara ur funktion får andra metoder för lagring och utbyte av information användas på frivillig grund.

2. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa

- a) formerna för införande, drift och underhåll av det elektroniska system som avses i punkt 1,
- b) detaljerade föreskrifter för inlämnande, behandling, lagring och utbyte av information mellan medlemsstaternas myndigheter med hjälp av det elektroniska system eller andra metoder som avses i punkt 1.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13.2 senast den 28 juni 2021.

Artikel 9

Inrättande av ett elektroniskt system

Kommissionen ska inrätta det elektroniska system som avses i artikel 8. Det elektroniska systemet ska vara driftklart senast fyra år efter det att den första av de genomförandeakter som avses i artikel 8.2 träder i kraft.

Artikel 10

Skydd av personuppgifter och lagringsperioder för uppgifter

1. Tullmyndigheterna och medlemsstaternas behöriga myndigheter ska fungera som personuppgiftsansvariga för de personuppgifter som erhållits i enlighet med artiklarna 4, 5 och 8.

2. Behandling av personuppgifter på grundval av denna förordning ska endast ske för det ändamål som definieras i artikel 1.1.

3. Endast vederbörligen bemyndigad personal vid myndigheterna ska ha tillgång till de personuppgifter som erhållits i enlighet med artiklarna 4, 5 och 8, och personuppgifterna ska ges tillräckligt skydd mot obehörig åtkomst eller förmedling. Uppgifterna får inte utlämnas eller förmedlas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från den myndighet som ursprungligen erhöll informationen. Sådant tillstånd ska dock inte krävas om myndigheterna är skyldiga att utlämna eller förmedla informationen enligt gällande rättsliga bestämmelser i medlemsstaten i fråga, särskilt i samband med rättsliga förfaranden.

4. Myndigheterna ska lagra personuppgifter som erhållits i enlighet med av artiklarna 4, 5 och 8 under en period av 20 år räknat från den dag då uppgifterna erhöles. Dessa personuppgifter ska raderas vid utgången av den perioden.

Artikel 11

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner som ska vara tillämpliga på överträdelser av denna förordning och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de genomförs. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Senast den 28 december 2020, ska medlemsstaterna till kommissionen anmäla de regler om sanktioner som är tillämpliga på införsel av kulturföremål i strid med artikel 3.1, och relaterade åtgärder.

Senast den 28 juni 2025, ska medlemsstaterna till kommissionen anmäla de regler om sanktioner som är tillämpliga på andra överträdelser av denna förordning, särskilt osanna utsagor och inlämnande av oriktiga uppgifter, och relaterade åtgärder.

Medlemsstaterna ska utan dröjsmål till kommissionen anmäla eventuella senare ändringar som berör dessa regler.

Artikel 12

Samarbete med tredjeländer

Kommissionen får, i frågor som omfattas av dess verksamhet och i den mån det är nödvändigt för fullgörandet av dess uppgifter enligt denna förordning i samarbete med medlemsstaterna anordna utbildning och kapacitetsuppbyggnad för tredjeländer.

Artikel 13

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 8 i rådets förordning (EG) nr 116/2009. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 14

Rapportering och utvärdering

1. Medlemsstaterna ska lämna information till kommissionen om genomförandet av denna förordning.

Kommissionen ska förse medlemsstaterna med relevanta formulär för detta. Medlemsstaterna ska från och med mottagandet av formuläret ha sex månader på sig att meddela kommissionen den begärda informationen.

2. Inom tre år från det att denna förordning blir tillämplig i sin helhet och därefter vart femte år, ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om genomförandet av denna förordning. Rapporten ska vara tillgänglig för allmänheten och innehålla relevant statistisk information på både unionsnivå och nationell nivå om bland annat antalet utfärdade importlicenser, avslagna ansökningar och inlämnade importörsförklaringar. Rapporten ska även avhandla det praktiska genomförandet, inbegripet konsekvenserna för unionens ekonomiska aktörer, särskilt små och medelstora företag.

3. Senast den 28 juni 2020 och därefter var tolfte månad tills det elektroniska system som avses i artikel 9 har inrättats, ska kommissionen lägga fram en lägesrapport för Europaparlamentet och rådet om antagandet av de genomförandeakter som avses i artikel 8.2 och inrättandet av det elektroniska system som avses i artikel 9.

Artikel 15

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 16***Tillämpning**

1. Denna förordning ska tillämpas från och med den dag då den träder i kraft.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 ska
 - a) artikel 3.1 tillämpas från och med den 28 december 2020,
 - b) artiklarna 3.2–3.5, 3.7, 3.8, 4.1–4.10, 5.1, 5.2 och 8.1 ska tillämpas från och med den dag då det elektroniska system som avses i artikel 8 blir driftklart eller senast från och med den 28 juni 2025. Kommissionen ska i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, offentliggöra vilken dag villkoren i denna punkt har uppfyllts.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 17 april 2019.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

G. CIAMBA

Ordförande

BILAGA

Del A. Kulturföremål som omfattas av artikel 3.1

-
- a) Sällsynta zoologiska, botaniska, mineralogiska och anatomiska exemplar eller samlingar samt föremål av paleontologiskt intresse.
-
- b) Föremål med historisk anknytning, innefattande vetenskapens och teknologins historia samt krigs- och samhällshistoria, föremål med anknytning till nationella ledares, filosofer, vetenskapsmäns och konstnärers liv samt till händelser av nationell betydelse.
-
- c) Fynd från (tillåtna eller olovliga) arkeologiska utgrävningar eller från arkeologiska upptäckter på land eller under vatten.
-
- d) Delar av konstnärliga eller historiska monument eller fornlämningar, som tagits sönder ⁽¹⁾.
-
- e) Antikviteter som är äldre än 100 år, såsom inskriptioner, mynt och graverade sigill.
-
- f) Föremål av etnologiskt intresse.
-
- g) Föremål av konstnärligt intresse, såsom
- i) tavlor, målningar och teckningar som gjorts helt för hand oavsett underlag och material (med undantag för industridesign och industritillverkade föremål som dekorerats för hand),
 - ii) originalverk i form av statyer och skulpturer oavsett material,
 - iii) gravyrer, tryck och litografier i original,
 - iv) konstnärliga assemblage och montage i original oavsett material.
-
- h) Sällsynta handskrifter och inkunabler.
-
- i) Äldre böcker, dokument och publikationer av särskilt intresse (såsom historiskt, konstnärligt, vetenskapligt eller litterärt intresse), i enstaka exemplar eller i samlingar.
-
- j) Frimärken eller stämpelmärken och liknande märken, i enstaka exemplar eller i samlingar.
-
- k) Arkiv, inklusive samlingar av ljudupptagningar, fotografier och filmupptagningar.
-
- l) Möbler som är äldre än 100 år och äldre musikinstrument.
-
- ⁽¹⁾ Liturgiska ikoner och statyer, även fristående, ska betraktas som kulturföremål tillhörande denna kategori.
-

Del B. Kulturföremål som omfattas av artikel 4

Kategorier av kulturföremål enligt del A	Kombinerade nomenklaturen (KN) kapitel, nummer eller undernummer	Minimiåldersgränsvärde	Lägsta ekonomiska gränsvärde (tullvärde)	Kompleterande enheter
c) Fynd från (tillåtna eller olovliga) arkeologiska utgrävningar eller från arkeologiska upptäckter på land eller under vatten.	ex 9705, ex 9706	Äldre än 250 år	Oavsett värde	Antal (p/st)
d) Delar av konstnärliga eller historiska monument eller förlämnningar, som tagits sönder ⁽¹⁾	ex 9705, ex 9706	Äldre än 250 år	Oavsett värde	Antal (p/st)

⁽¹⁾ Liturgiska ikoner och statyer, även fristående, ska betraktas som kulturföremål tillhörande denna kategori.

Del C. Kulturföremål som omfattas av artikel 5

Kategorier av kulturföremål enligt del A	Kombinerade nomenklaturen (KN) kapitel, nummer eller undernummer	Minimiåldersgränsvärde	Lägsta ekonomiska gränsvärde (tullvärde)	Kompleterande enheter
a) Sällsynta zoologiska, botaniska, mineralogiska och anatomiska exemplar eller samlingar samt föremål av paleontologiskt intresse.	ex 9705	Äldre än 200 år	Minst 18 000 EUR per föremål	Antal (p/st)
b) Föremål med historisk anknytning, innefattande vetenskapens och teknologins historia samt krigs- och samhällshistoria, föremål med anknytning till nationella ledares, filosofers, vetenskapsmäns och konstnärers liv samt till händelser av nationell betydelse.	ex 9705	Äldre än 200 år	Minst 18 000 EUR per föremål	Antal (p/st)
e) Antikviteter, såsom inskriptioner, mynt och graverade sigill.	ex 9706	Äldre än 200 år	Minst 18 000 EUR per föremål	Antal (p/st)
f) Föremål av etnologiskt intresse.	ex 9705	Äldre än 200 år	Minst 18 000 EUR per föremål	Antal (p/st)
g) Föremål av konstnärligt intresse, såsom				
i) tavlor, målningar och teckningar som gjorts helt för hand oavsett underlag och material (med undantag för industridesign och industriutvecklade föremål som dekoreras för hand),	ex 9701	Äldre än 200 år	Minst 18 000 EUR per föremål	Antal (p/st)

Kategorier av kulturföremål enligt del A	Kombinerade nomenklaturen (KN) kapitel, nummer eller undernummer	Minimiåldersgränsvärde	Lägsta ekonomiska gränsvärde (tullvärde)	Kompleterande enheter
ii) originalverk i form av statyer och skulpturer oavsett material,	ex 9703	Äldre än 200 år	Minst 18 000 EUR per föremål	Antal (p/st)
iii) gravyrer, tryck och litografier i original,	ex 9702	Äldre än 200 år	Minst 18 000 EUR per föremål	Antal (p/st)
iv) konstnärliga assemblage och montage i original oavsett material.	ex 9701	Äldre än 200 år	Minst 18 000 EUR per föremål	Antal (p/st)
h) Sällsynta handskrifter och inkunabler	ex 9702, ex 9706	Äldre än 200 år	Minst 18 000 EUR per föremål	Antal (p/st)
i) Äldre böcker, dokument och publikationer av särskilt intresse (såsom historiskt, konstnärligt, vetenskapligt eller litterärt intresse), i enstaka exemplar eller i samlingar.	ex 9705, ex 9706	Äldre än 200 år	Minst 18 000 EUR per föremål	Antal (p/st)